

Ordet er deg nær i din munn og i ditt hjerte. Det er

troens ord

det som vi forkynner. Rom 10,8

Aktuelt fra For Bibel og Bekjennelse

Nr. 1 mars 2003 - 40. årgang

Boe Johannes Hermansen- sekretær i FBB gjennom 25 år!

Den 7. februar rundet Boe Johannes Hermansen de 50 år! Det er en stor begivenhet. Samtidig kan "Bo Jo" se tilbake på 25 år som medarbeider og sekretær i For Bibel og Bekjennelse (FBB)!

Listen over foreningens formenn og styremedlemmer fra 1919 og frem til i dag nevner mange kjente navn og betydningsfulle personer i norsk kirke- og samfunnsliv. Disse har med tilknytning til FBB og på annen måte vært med å fremme Bibel- og bekjennelsestroskap i norsk kirkeliv. Det har ofte skjedd under stor motstand. Gjennomslaget i opinionen har ikke alltid vært like stort. Men samlingen om Bibel og Bekjennelse har vært en nødvendig fronttjeneste for å vekke og fremme sant kristent liv og bekjennelse i kirke og folk. FBB har både vært utskjelt og beundret for sin evne og sitt mot til å fremholde apostolisk tro og lære under skiftende teologiske konjunkturer.

En slik virksomhet gjør seg ikke av seg selv. Det skal god styring, tålmodighet og administrasjon til for å føre arbeidet frem over tid. Boe Johannes Hermansen har sammen med sin ektefelle

Jorunn villig stilt seg og sitt hjem til disposisjon og utført sekretærfunksjonene for styrer og formenn gjennom alle år siden 1978! Brev, uttalelser og blader har jevnt og trutt gått ut over hele landet fra Hermansens hjem. Seminarer, sommerstevner, gudstjenester og møter har blitt planlagt og

forts. neste side

BoJo sekretær i 25 år forts. fra side 1

gjennomført. Bo Jo har hatt hånd om det meste. Formenn og styrer har kommet og gått, Bo Jo har utrettelig og tjenestevillig bestått! Der hvor andre kvier seg for å ta på seg en oppgave eller ansvar, har Bo Jo kommet i forkjøpet ved å si: Jeg gjør det! Og det blir alltid gjort effektivt og samvittighetsfullt. □ Det er ikke bare FBB som har nytt godt av hans villighet til å ta et tak. Han er bare slik i alle sammenhenger han er med. Boe Johannes er et engasjert menneske som både i familiesammenheng og ellers er en liketil og varmhjertet person.

Boe Johannes' tilknytning til FBB begynte i studietiden på MF med professor Sverre Aalen som formann. Fra 1978 kom Bernt T. Oftestad, så Arne Paulsen, Kaare Fuglestrand, Asle Dingstad, Harald Kaasa Hammer, Jan Bygstad, Arvid Tångberg og Olav Myklebust. Det er mye åndskamp og kirkehistorie som har rent i havet i denne tiden. I FBB-sammenheng har Bo Jo hele tiden vært en krumtapp fra innsiden. Gjennom sin jordnærhet, sans for orden, planlegging, effektiv administrasjon og vennlig fasthet har han lagt til rette et omfattende og forgrenet arbeid for å styrke norsk kristen- og kirkeliv innenfra. Misjonsengasjementet har han kanalisert gjennom det daglige arbeidet i Santalmisjon og Normisjon. Når det gjelder kontakt og kunnskap om norsk kirke og foreningsliv, er det få som kan måle seg med ham. Mange har også erfart Bo Jo's varme omtanke og omsorg for dem som har kommet i vanskeligheter på grunn av sin kristne bekjennelse, eller er blitt rammet av sykdom, sorg og død.

Standhaftig, men smidig. Ubøyelig i det sentrale, føyelig i samarbeid. Uredd i bekjennelse, fryktsom for Gud. Norsk kirke- og kristenliv trenger flere mennesker som Boe Johannes Hermansen! Ved jubileet er det all grunn til å takke og hedre Boe Johannes. Vi takker for hans enestående innsats for Guds rikes sak, og ønsker ham og hans familie mange rike år i fortsatt tjeneste under Guds velsignelse.

Sentralstyret i FBB

Skattefrie gaver til FBB!

I år kan man trekke fra inntil kr 6000,- pr person for gaver til godkjente organisasjoner. FBB kommer inn under denne ordningen. Du må gi minimum 500 kr i løpet av ett år til foreningen for å oppnå skattefrihet. For at FBB kan fortsette som teologisk veilederinstitusjon fremover, trenger vi et bedret økonomisk fundament for å styrke den administrative ledelsen. Skattefrie gaver gir en fin mulighet å støtte bekjennelsesarbeidet og kan gis over konto nr. **1014.48.76283**. Trenger du nærmere opplysninger, kontakt sekretæren.

Gavefond

Et ektepar i foreningen har opprettet et gavefond for FBB på kr 200.000. Fondet er øremerket for en viteskapelig lærestol som står uavkortet på Bibelen og den lutherske kirkes bekjennelsesgrunn. Fondet kan også støtte andre oppgaver. Giverne vil at fondet skal brukes til Herrens ære og til å utruste disipler så de kan utføre sin tjeneste, og Kristi legeme kan bygges opp. Sentralstyret er overveldet og takknemlig for denne store gaven som vi ønsker å bygge videre på for å styrke Bibel og bekjennelsesarbeidet i vårt land. Vi oppfordrer våre medlemmer og andre som vil være med, å gi bidrag til fondet.

Bønn- og fastedag

FBB arrangerer bønn- og fastedag mandag 13. oktober (frammøte søndag 12. oktober). Arrangementet finner sted ved Hamar. Nærmere opplysninger i neste nummer av Troens ord.

Konferanse utsatt

Konferansen med tittelen: *"Til mann og kvinne skapte han dem"*, som var tenkt avholdt i Bergen i oktober 2003, er utsatt til våren 2004. Vi kommer tilbake med ny dato senere.

Generalforsamling

Generalforsamling i FBB holdes i Oslo torsdag 6. nov. Noter dato nå!

Agder:

Lørdag 26. april kl. 1100
Domprost Haakon Fred Breen innleder over temaet: *"Alene i universet? - Kristologi og kosmologi i vår tid"*
Dessuten fortsetter det med TIMOTEUSMESSE i Oddernes kirke kl. 1900 søndag 4. mai

Tilsyn med gjensidig forpliktelse

Bispemøtet har fattet vedtak om "Alternativt tilsyn". I protokollatet til saken "Alternativt tilsyn" (BM 33/02) gir Bispemøtet sin framstilling av hva saken dreier seg om; at prester og andre har "problemer med" og "opplever ... den eksisterende tilsynsordningen" problematisk. Biskopene har ført "nye samtaler om tilsynsformer med representanter for prester og andre som har problemer med den eksisterende tilsynsordning". Protokollatet viser til "en omfattende drøftingsprosess med involverte parter for å finne løsninger for prester og andre vigslede medarbeidere som opplever gjeldende tilsynsordning problematisk."

Hva er problematisk?

Som en av deltakerne i denne "omfattende drøftingsprosessen" undrer vi oss over denne fremstillingen. Tilsynsordningen har så vidt vi vet ikke skapt problemer det er verd å gjøre utredninger og bispemøtevedtak om. Protokollatets fokus skjuler imidlertid at vi som opplever vanskeligheter, anser det teologiske og åndelige *innholdet* som biskoper fyller ordningen med som problematisk. Det problematiske *innholdet* i tilsynet trer fram når biskoper lærer og praktiserer at man kan leve i homofilt samliv uten synd, både utenfor og i vigslede stillinger, og når man lærer og praktiserer at preste- og bispeembetet kan innehas av kvinner. Når biskopene fører slik lære og slikt liv inn i kirken, bryter de ut av den gjensidigheten som ligger til grunn for kirkelig tilsyn. Da blir det for noen problematisk, og for andre umulig, å stå under tilsyn fra disse biskopene.

Ordningen er ikke problemet. Problemet er det åndelige innholdet som biskopene fyller ordningen med. Men Bispemøtet tier om at det er dette vi har bedt om tiltak for å bøte på. Vedtaket i bispemøtet løser ikke noe som helst, fordi det knapt er i berøring med problemet.

Den nødvendige gjensidigheten

Mange av vår forenings medlemmer er prester. Da vi ble prester, lovet vi en biskop, og gjennom ham Gud og kirken, at vi skulle 'forkynne Guds ord klart og rent', og trofast formane våre menigheter 'til sann omvendelse, levende tro på Kristus og et hellig liv...' (Alterbok for Den norske kirke). Forutsetningen er da selvfølgelig at biskopen selv stiller seg inn under de samme forpliktelsene. Hans tilsyn skal nettopp ta vare på at Guds ord forkynnes klart og rent, og at menighetene trofast formaner til omvendelse, tro og hellig liv. Menighetene mottar oss som prester, nettopp fordi vi har lovet dette. Etter Den norske kirkes ordning har menighetene krav på å få prester som gjør det de har lovet i ordinasjonen. Og etter Den norske kirkes ordning har de krav på å få et *tilsyn* som ivaretar innholdet i ordinasjonens løfter og formaninger. Dette fremgår rett og slett av Alterboken.

Nytt innhold

Den ene biskopen etter den andre har fristilt seg fra innholdet i ordinasjonens løfter og formaninger gjennom å gi nytt innhold til det å 'forkynne Guds ord klart og rent' og formane til 'sann omvendelse ... og et hellig liv'. Likevel krever et samlet bispeskollegium at enhver prest må innordne seg det tilsynet de nåværende biskoper utøver. Har noen "problemer med tilsynsordningen", det vil si med tilsyn fra dem som slik fristiller seg fra ordinasjonsløftenes forpliktelser, gir Bispemøtets vedtak bare én "løsning": biskopen det gjelder kan delegere sitt tilsyn til en underordnet prest. Men det er ikke annet som delegeres enn nettopp denne biskopens tilsyn, det tilsynet som alt har fristilt seg fra forutsetningene i våre ordinasjoner. Det er stikk i strid med den forpliktelsen som både prest og biskop gikk inn under gjennom ordinasjonshandlingens løfte og formaning.

Bare rett og rimelig

Vi kan ikke se at bispemøtet gjennom drøftingsprosess og vedtak har funnet en løsning på problemene i forbindelse med tilsynet som samsvarer med Den norske kirkes ordning. Delegasjon av et åpenbart problematisk tilsyn til en underordnet prest svarer ikke til den forpliktelse som påligger biskopene etter deres ordinasjon og innsettelse. Det er ikke annet enn rett og rimelig at både prester og menigheter gis et tilsyn som *i sitt innhold* svarer til de høytidelige løftene vi prester gav Gud og kirken i vår ordinasjon.

Uttalelse fra sentralstyret i For Bibel og Bekjennelse

«Jesus i musikken»

Boken "Jesus i musikken" er en musikkhistorisk kavalkade, der forfatteren gir glimt fra "den kristne" musikkens historie. Pga. denne revyaktige karakteren, fører dette til at temaene blir relativt kortfattet behandlet, - noen ville kanskje si overfladisk. Men for den som er relativt ukjent med materien, kan boka nok fungere som en grei førsteinnføring. Som en hjelp til noviser på området er hvert kapittel avsluttet med anbefalinger på aktuelle verker en kan lytte til.

At Alfsen er musiker og ikke teolog, skinner klart igjennom de gangene han gir seg inn på teologiens og det teologihistoriske område. Her kan en komme over brølere der vi for eksempel gis inntrykk av at Tridentinerkonsilet ble arrangert kun for å vurdere kunstmusikkens plass i kirken (s. 20), eller får høre at det som var Luthers og hans tilhengers store drivkraft var "engasjementet for en sterkere og mer ekte Kristus-efterfølgelse" (s. 21). Hvor uvitende går det an å bli om sentrum i vår kirkes tro? Den anførte satsen kan nok med rette gjelde en Frans av Assisi, men slett ikke Luther.

For øvrig er Alfsen en typisk eksponent for det syn at musikk i seg selv er kristelig nøytralt, og derfor bare en tilfeldig ytre form en kan utstyre det kristne budskap med, - det er egentlig tekstene som er kristne. Slik sett røper Alfsen en fullstendig fremmedhet overfor den dypere tenkning som har vært rundt musikkens vesen og plass gjennom store deler av kirkens historie (jfr. f.eks. Ove Kr. Sundbergs "Musikktenkningens historie", Solum forlag). Etter undertegnades oppfatning er dette et overfladisk musikk-syn, som i liten grad viser forståelse for musikkens egenart og kunstens natur.

Jan Bygstad

Martin Alfsen,
JESUS I MUSIKKEN, - fra gregoriansk sang til hip-hop
Luther forlag 2002

Å finne sine røtter

- Rotløshet er sannsynligvis samtidens største problem, den sykdom som uthuler vår kultur og stjeler fastheten i tilværelsen. Slik skriver Peter Halldorf i sin bok "Hellige røtter", som utkom sist høst. Den svenske presten og forfatteren Halldorf har allerede blitt godt kjent i Norge, ikke minst på grunn av flere bokutgivelser. "Hellige røtter" er en oppfølger av Sandens sønner. Sist år ble også hans andaktsbok "Kysse spor" oversatt til norsk og utgitt på Luther Forlag.

Hvorfor er hans bøker blitt så populære? Svaret er enkelt: Bøkene tar pulsen på dagens kultur og viser samtidig menneskets behov for å ha røtter. Dype røtter, som gir oss hjelp for vårt personlige, moralske, intellektuelle og åndelige liv.

Halldorf går i dybden i dobbelt forstand. Han viser gjennom egne erfaringer og lesning av kirkefedrene hva vi i dag ofte har glemt og tapt. - Et menneske får røtter ved å delta i et felleskap som strekker seg bakover i tiden, og av den grunn forvalter rikdommer som gir hjelp til å orientere seg med hensyn til fremtiden, påpeker Halldorf. Uten disse røttene forstyrres våre relasjoner og blir for lette i gjennomtrekken av ideer og innfall.

"Hellige røtter" er egentlig en bok om dømmekraft. Hvem skal vi lytte til? Hva våger vi å hengi oss til? Kanskje jeg ikke engang kan lytte til mitt eget indre? Slike spørsmål stiller forfatteren. Men han har også et svar. I ydmykhet, og samtidig med frimodighet og glede, viser han til den veiledning som han selv har funnet hos de som har gått foran, i en muld som er dypere enn sitt eget. Det er ikke noen enkel vei, men den beste, erkjenner Halldorf. Den veien går helt tilbake og når helt frem. "Hellige røtter" er inndelt i 153 små lesestykker. Boken, som er oversatt av Randi Steen Hilmersen, krever refleksjon og ettertanke. Selv måtte jeg bruke lang tid på å fordøye boken. Men det er slett ikke forgjeves.

Boe Johannes Hermansen

Peter Halldorf
"Hellige røtter"
Luther Forlag 2002

Tiden har vært litt knapp i det siste...

Jeg er kanskje ikke alene om å både tenke og si dette? Men tiden har vel strengt tatt vært akkurat så lang som den pleier å være, eller... Har det heller med at vi har prøvd å dytte mer inn i den enn det er plass til? Er ikke det omtrent som å prøve å presse ned mer klær i en kommodeskuff enn det strengt tatt er plass til - og noe blir hengende utenfor. Det er ikke plass til alt.

Vi lærer fort det med kommodeskuffen, men det er underlig hvordan vi aldri ser ut til å lære at det er det samme med tiden. Vi legger planer for hva vi skal fylle den med, enten det er hvor mye vi skal rydde i huset, hagearbeid eller jobb. Men nesten alltid kommer vi ut med at tiden blir for knapp. Kan det være at ambisjonsnivået er for stort eller realitetsorienteringen for svak?

Så blir vi skuffet gang på gang slik at selvtilliten svekkes, «Jeg får ikke til noe jeg» og mismotet lurert rundt neste sving. Vi skulle heller avsløre denne slavedriveren inne i oss som taler om alt vi burde gjøre, han er ofte helt på jorden! Gud har skapt tiden, og satt oss inn i den. Når vi presser tidens yttergrenser for å få mest mulig inn i den, så aksepterer vi egentlig ikke de rammebetingelser Gud har gitt oss. Jesus gikk faktisk inn i tiden med dens begrensninger, og kunne avslutte tidsperioden på korset med ordene: Det er fullbrakt/fullført. Han rakk det han skulle på den korte tiden han hadde til rådighet.

Da Gud skapte hele universet, så fikk han plass til en hviledag! Og Han har bedt oss planlegge vårt arbeid (både betalt og ubetalt, såvel husarbeid som utarbeid) på samme måte, slik at vi får tid til hvile. Isteden for å bruke kreftene på å sloss mot grensene, skulle vi kanskje finne vår plass og akseptere både tidens og kroppens begrensninger. Dette må vi hjelpe hverandre med.

AD

Bibelsyn og dagligliv

Bibelsynet har noe med mitt daglige gudsliv å gjøre, og ikke bare med debattspalter og talerstoler.

Plutselig står vi i situasjoner der bibelsynet er avgjørende for hva vi gjør. F.eks. gjelder det den personlige bibellesningen og høytlesingen for familien i familieandakten. Hvis vi mener alvor med at Bibelen er Guds ord, så fører vel det til at vi sørger for å både høre og lese det. Når vi har tid til å lese aviser og ukeblader, og se på fjernsyn – så må vi da ha tid til å høre hva Gud har å si oss!

Bibelen gir rettleiding i hvordan vi skal leve. Bibelsynet avgjør om vi tar denne rettleidingen alvorlig, eller om vi tillater oss å sette noen av budene til side fordi de ikke passer lenger i vår tid.

Bibelsynet spiller f.eks. en sentral rolle når et ektepar skal velge mellom skilsmisse eller troskap. Når ungdom skal ta stilling til de moralske spørsmål som hører ungdomstiden til. Når presten skal holde sin søndagspreken avgjør bibelsynet om det blir et foredrag eller åndelig mat. Bibelsynet spiller en viktig rolle når en velger hvilke predikanter som skal inviteres til å forkynne, for det er bare den rette forkynnelsen som bærer oss inn i Guds rike.

AD

Ved inngangen til Skriften er det så lavt at en må bøye seg.
(Augustin)

Jeg har lært at jeg skal gjøre bare de bøker som kalles de Hellige Skrifter den ære å tro at ingen av deres forfattere noen gang har tatt feil. Alle andre bøker leser jeg slik at jeg ikke holder det de sier for sannhet uten at de beviser det for meg ved Hellig Skrift eller ved klare grunner.

(Augustin)

I bakvendtland (1)

Sigurd Grindheim

Er det noen forskjell på kristne og ikke-kristne? Er det noen forskjell mellom kristendom og andre religioner? Hva består denne forskjellen i?

Apostelen Paulus var intenst opptatt av dette spørsmålet. De nye menighetene han hadde grunnlagt var konstant i fare for å bli så preget av sine omgivelser, jødedom og gresk-romersk filosofi, at de opphørte å være kristne. Paulus' kamp mot fremmed forkynnelse forteller oss mye om hva Paulus oppfattet som det unike ved evangeliet. Når han skriver til menighetene for å forklare dem hvorfor motstandernes forkynnelse må avvises, får vi vite hva han mener det er som er uoppgivelig ved den kristne tro.

Kriteriene for å avgjøre hvem som er en sann Kristi apostel

Da Paulus skrev **2. Korinterbrev**, hadde han blitt utsatt for voldsomme angrep. For Paulus stod det klart at det var mer enn hans eget omdømme som stod på spill. Kritikken fra motstanderne bunnet i et syn på kristen tjeneste som var uforenlig med evangeliet. De påstod at Paulus ikke var en fullverdig Kristi tjener og at korintermenigheten ikke kunne ta ham alvorlig. Motstanderne hevdet frimodig at de selv var mer åndsfulle enn Paulus og at korintermenigheten følgelig burde tilskrive dem høyere autoritet.

I sitt tilsvaret ble Paulus nødt for å forklare hva som virkelig utgjør kriteriene for hvem som er en sann Kristi apostel. Dette var en vanskelig oppgave for Paulus, for hans tjeneste bestod ikke i å gi vitnesbyrd om seg selv, men om å gi vitnesbyrd om sin frelser, Jesus Kristus. Enhver

sammenligning med andre mennesker er utelukknet for Paulus, som står til ansvar for Gud, ikke for mennesker. □

Når han likevel gir seg i kast med en sammenligning mellom seg selv og sine motstandere i 2 Kor 11-12, er det Paulus i sitt aller mest ironiske hjørne vi møter. Det er som om han sier: *“Så disse predikantene mener at de er bedre Kristi tjenere enn det jeg er? Så la oss nå se hva de har å rose seg av. Jeg skal love deg at samme hva de sier, så har jeg noe bedre å skryte av.”* Han snakker som et lite barn, eller som han selv sier, som en dåre, for å demonstrere hvor tåpelig hele skryte-prosjektet til motstanderne er. Han garanterer at han kan overgå dem.

Men når Paulus så skal forklare dette, snur han hele poenget med skrytingen opp-ned. Når en predikant begynner å skryte av seg selv, forventer vi at han vil fortelle hvor store forsamlinger han har talt til, hvor stor popularitet han har oppnådd, hvor mange kirker han har grunnlagt og hvor mange tilhengere han har vunnet. Men Paulus gjør det motsatte. Han begynner å ramse opp sine nederlag, sine ydmykelses og sine lidelser.

Kvalifikasjonene for en sann kristen leder

Moderne kristne lesere har lett for å misforstå Paulus' opplisting av sine lidelser i 2 Kor 11. Vi blir imponert av alt Paulus var i stand til å tåle for evangeliets skyld. Men i den gresk-romerske verden på Paulus' tid var det svært annerledes. Grekerne dyrket den perfekte menneskekroppen. Svakhet, sykdom og lidelse var ensbetydende med ufullkommenhet og ydmykelse. For korintermenigheten var det flaut å bli assosiert med en leder som Paulus, som var det motsatte av en dynamisk og selvbevisst leder, men snarere en patetisk og stakkarslig pusling. I sin skryteliste trekker Paulus fram alle de mest ydmykende episodene i sitt liv. Og når han gjør det, er det for

å si at det som gjør at han er kvalifisert til å være Kristi apostel er at han fullstendig mangler kvalifikasjoner. Siden han ikke har noe annet enn svakhet å skryte av, kan Kristi kraft være virksom i ham (12,10).

Å være en Kristi tjener betyr for Paulus å identifisere seg med Kristi kors. Akkurat som Kristus kom i den aller største svakhet, og ble hengt på et kors, slik fremstår Kristi tjener i svakhet og ydmykelse. Men som Kristi

oppstandelseskraft var virksom midt i Kristi svakhet - på korset --, slik er den samme kraften også virksom gjennom apostelens svakhet (13,4).

Fortsettes i neste nummer

Kristendom og politikk

Seminar fredag 07. og lørdag 08. november 2003

Gir Bibelen svar på politiske spørsmål? Kan vi tale om en kristen politikk? - Forholdet mellom kristendom og politikk har utfordret den kristne kirke helt fra Jesu egen tid. Både i hjemlig politisk debatt og på den internasjonale arena aktualiseres spørsmålene. Vender vi blikket mot Midt-Østen, er det for eksempel svært ulike oppfatninger av hvorvidt Bibelens profetier kan trekkes inn i en realpolitisk vurdering. På dette seminaret er temaet nettopp forholdet mellom politikk og kristendom. Gjennom foredrag og samtaler vil vi rette søkelyset både mot prinsipielle og dagsaktuelle sider av temaet. Seminaret er åpent for alle interesserte, og vi ønsker velkommen til to spennende og aktuelle dager!

Arrangører av seminaret er Den Norske Israelsmisjon, Normisjon, Den Evangelisk Lutherske Frikirke, Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn og For Bibel og Bekjennelse, i samarbeid med Fjellhaug skoler.

Sted: Fjellhaug skoler, Sinseveien 15, Oslo

Program:

Fredag 07. november:

Kl.11.00: Åpning/ velkomst
 Kl.11.15: Gunnar Haaland: Gud med oss? Bibelen og aktuell politikk.
 Kl.12.15: Kaffe og rundstykker
 Kl.13.00: Vidar Haanes: Kristendom og politikk - hva kan vi lære av

historien

Kl.14.15: Aksel Valen Sendstad:

Toregimentslæren - fortsatt aktuell?

Kl.15.45: Middag og fritid

Kl.17.30: Henrik Syse: Hvor kristen kan politikk være?

Kl.18.30: Samtale etter foredrag.

Kl.19.00: Avslutning

Lørdag 08. november:

Kl.09.45: Rolf Ekenes: Misjon, kirke og politikk - erfaring fra Madagaskar

Kl.11.00: Torleif Elgvin: Jødedom og Islam - politisk ideologi i Midt-Østen

Kl.12.00: Kaffe og rundstykker

Kl.12.45: Rolf Gunnar Heitmann: Bibelen og Midt-Østenkonflikten

Kl.14.30: Avslutning.

**BIBEL - OG
MISJONSSTEVNE**
**Fredtun folkehøyskole,
Stavern**

10. - 13. juli 2003

«Jeg har satt deg til et lys!»

Velkommen til sommerstevne på Fredtun folkehøyskole ved Stavern..

I 2003 arrangerer vi det 12. sommerstevne i rekken. Fredtun Folkehøyskole, som eies av Den evangelisk lutherske Frikirke er et idyllisk sted. Stevnet vil også i år ha familiepreg. Det vil bli lagt opp et eget program for de eldste barna med fellessamling torsdag kveld. Under bibeltimene på fredag og lørdag formiddag blir inndelingen: 0-4 år, 5-10 år og 11 år og oppover. Seminarøktene på ettermiddagene fredag og lørdag tilbyr vi aktiviteter med lek. Under kveldsmøtet lørdag blir det et barneopplegg under talen.

Fra programmet:

- Olav Myklebust: *Hvem er en Gud som du?* Mika 7,18.
- Misjonsinformasjon fra Madagaskar, Pakistan og Israel
- Morgensamlinger for hele familien
- Bibeltimer v/ Einar Solli: *Fra mørke til lys - om rettferdiggjørelsen, helliggjørelsen.*
- Kirke og menighet - *hvor skal vi gå?* Panelsamtale med repr. for ulike kirkesamfunn og organisasjoner.
- Misjon blant muslimer v/ John Victor Selle fra Norsk Misjon i Øst.
- Seminarer: *Lys for livet.*

I: *Kristen i møte med menneskeverdet* - v/ Inger Lund Thorsen og Bjarte Tidemann Andersen.

II: *Kristen i hjem, skole og nærmiljø* - v/ Mary-Anette og Helge Skaaheim.

For mer informasjon om sommerstevnet, kontakt:

Boe Johannes Hermansen tlf. 69 28 52 26 / mobil 99612822 / e-post boe.johannes.hermansen@c2i.net

Påmelding sendes eller ringes - innen 14.juni - til:

Astrid Sagnes, Konvallveien 13 A, 3070 Sande
sagnes@frisurf.no tlf. 33 77 05 78 (etter kl.18.00)

For Bibel og Bekjennelse (FBB) Stiftet 1919
www.fbb.nu

Bankgiro: 1014.48.76283

Formann

Førsteamanuensis Olav Myklebust
Rugdev. 9, 0778 OSLO
tlf 22 49 04 44 p mob 988 82 934
epost: olavmyklebust@c2i.net

Sekretær

Pastor Boe Johannes Hermansen
Hovland, 1640 RÅDE
tlf 69 28 52 26 mob 996 12 822
epost: boe.johannes.hermansen@c2i.net

Lokallag/kontaktpersoner

Agder: Sigurd Svendsen, 4631 Kristiansand
Bjergvin: Jan Bygstad, 5222 Nesttun
Hamar: Jon Olav Ryen, 2580 Folldal
SørVest: Ole Johnny Møyholm, 4017 Stavanger
Sunnmøre: Arne Ørstavik, 6070 Tjørvåg
Romsdal/ Nordmøre: Erling Neerland, 6456 Skåla
Nidaros: Torgeir Agøy, 7048 Trondheim
Helgeland: Raymond Lillevik, 8700 Nesna
Nord Hålogaland: Jon Syver Norbye, 9465 Tennevoll
Telemark: Bernt Olav Karlsen, 3793 Sannidal
Østfold: Runo Lilleaasen, 1870 Ørje

Troens Ord

utkommer fire ganger i året, og sendes gratis til FBB's medlemmer, prestekontorene i Den norske kirke, frivillige organisasjoners kretskontorer m.fl.

Ettertrykk tillatt med kildeangivelse. Innsendte artikler står for forfattersens regning. Opplag 1750.

Abonnementspris kr 25,- pr. år.

Redaksjon:

Alf Danbolt (redaktør)
Peder Solberg og Tove Rustan Skaar
Trykk: Media Øst Arktrykk, Mysen